ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1964

Vyhlásené: 12.06.1964 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

100

VYHLÁŠKA
Ministerstva financií
z 10. júna 1964
o náhradách cestovných, sťahovacích a iných výdavkov

Ministerstvo financií po dohode so zúčastnenými ústrednými úradmi a orgánmi štátnej správy a s Ústrednou radou odborov ustanovuje podľa § 10 ods. 1 zákona č. 234/1949 Zb. o náhradách cestovných, sťahovacích a iných výdavkov v znení zákonného opatrenia Predsedníctva Národného zhromaždenia č. 84/1963 Zb. o Štátnej mzdovej komisii:

ČASŤ I
Všeobecné ustanovenia

§ 1
Dosah

(1) Táto vyhláška sa vzťahuje na osoby v pracovnom pomere a v pomere obdobnom pracovnému pomeru, s výnimkou príslušníkov ozbrojených síl v činnej službe a na iné osoby, ktoré síce nie sú v pracovnom pomere k organizácii, ale vykonávajú pre ňu úlohy (ďalej len „pracovníci“). Ďalej sa vzťahuje na verejných funkcionárov, pokiaľ to ustanovujú osobitné predpisy.

(2) Táto vyhláška upravuje náhrady cestovných, sťahovacích a iných výdavkov pri pracovných cestách, pri vonkajšom konaní, pri prijatí do práce, pri preložení na iné pracovné miesto a pri prácach vyplývajúcich z osobitnej povahy povolania.

§ 2
Hospodárnosť a úspornosť

Organizácia (podnik, závod, úrad a pod.) i pracovníci sú povinní postupovať s najväčšou hospodárnosťou a úspornosťou. Pri všetkých opatreniach, dôsledkom ktorých je výplata náhrad podľa tejto vyhlášky, treba vopred uvážiť, či sú tieto opatrenia nevyhnutne potrebné.

ČASŤ II
Náhrady pri pracovných cestách a pri vonkajšom konaní

§ 3
Pojem pracovnej cesty a vonkajšieho konania

(1) Pracovnou cestou sa rozumie cesta trvajúca najmenej 6 hodín, ktorú vykoná pracovník z podnetu organizácie mimo obvodu obce svojho pravidelného pracoviska a mimo obvodu obce svojho bydliska.

(2) Vonkajším konaním sa rozumie výkon práce z podnetu organizácie mimo pracovníkovho pravidelného pracoviska, ale v obvode obce jeho pravidelného pracoviska alebo v obvode obce jeho bydliska. O vonkajšie konanie ide tiež vtedy, ak cesta podľa odseku 1 trvá menej ako 6 hodín.

§ 4
Začiatok a koniec pracovnej cesty

(1) Pre určenie začiatku a konca pracovnej cesty konanej verejným hromadným dopravným prostriedkom je pre účely tejto vyhlášky rozhodujúci čas odchodu a čas príchodu určený cestovným poriadkom verejného hromadného dopravného prostriedku, ktorý pracovník použije medzi obcou, ktorá bola určená ako východisko cesty a obcou prechodného pracoviska; pri použití iného dopravného prostriedku je rozhodujúci určený čas jeho odchodu a skutočný čas jeho príchodu. V ostatných prípadoch je pre určenie začiatku a konca pracovnej cesty rozhodujúci čas na pracovnej ceste skutočne strávený.

(2) Pre určenie začiatku a konca pracovnej cesty konanej lietadlom je rozhodujúci čas odchodu podľa cestovného poriadku autobusu, obstarávajúceho prepravu cestujúcich medzi sídlom leteckého dopravného podniku a letiskom, a skutočný čas jeho príchodu k sídlu leteckého dopravného podniku pri spiatočnej ceste.

(3) Na oneskorenie sa prihliadne len pri spiatočnej ceste, ak prevyšuje jednu hodinu.

§ 5
Náhrady cestovných výdavkov

(1) Pracovník má nárok na náhradu cestovných výdavkov za cesty medzi obcou, ktorá bola určená ako východisko cesty, a obcami prechodného pracoviska a za cestu späť. Ak si pracovník nemohol obstarať ubytovanie v obci prechodného pracoviska, uhradzujú sa mu i preukázané cestovné výdavky za cestu do obce miesta ubytovania a späť. Cestovnými výdavkami sú výdavky za cestovný lístok (cestovné) alebo letenku, za miestenku a za použitie lôžkového (lehátkového) vozňa.

(2) Pri vzdialenosti obce prechodného pracoviska do 200 km sa uhradzuje cestovné za 2. vozňovú triedu, pri väčšej vzdialenosti cestovné za 1. vozňovú triedu.

(3) Náhrady podľa odseku 1 a 2 sa poskytnú len vtedy, ak sú cestovné výdavky preukázané (cestovným lístkom, letenkou, miestenkou a pod.); pracovník je povinný využiť možnosti poskytovaných zliav cestovného.

(4) Ak pracovník použije pri ceste do obce prechodného pracoviska vlastné osobné motorové vozidlo, poskytne sa mu náhrada vo výške cestovného za verejný hromadný dopravný prostriedok. Ak má organizácia na použití tohto dopravného prostriedku záujem, poskytne pracovníkovi náhradu podľa predpisov o náhradách za používanie vlastných osobných motorových vozidiel pri pracovných cestách a vonkajšom konaní.*)

(5) Pracovníkovi sa uhradzujú aj vzniknuté cestovné výdavky za miestnu prepravu vykonanú v súvislosti s pracovnou cestou (vrátane cestovného v mieste bydliska).

§ 6
Náhrada mzdy za čas strávený na ceste

(1) Výkonom práce na pracovnej ceste sa pre účely tejto vyhlášky rozumie iba činnosť, ktorá je predmetom pracovnej cesty.

(2) Pokiaľ čas strávený na pracovnej ceste inak než vlastným výkonom práce spadá do pracovného času vyplývajúceho z vopred určeného rozdelenia pracovného času na pracovisku, považuje sa za čas zameškaný pre prekážku v práci na strane organizácie. Za túto dobu patrí pracovníkovi odmeňovanému hodinovou mzdou (úkolovou i časovou) náhrada mzdy vo výške priemerného zárobku. U pracovníkov s mesačnou mzdou sa náhrada mzdy poskytuje vo výške ich základnej mzdy.

§ 7
Stravné

(1) Za každý celý kalendárny deň pracovnej cesty patrí pracovníkovi stravné v sume 20 Kčs.

(2) Stravné podľa odseku 1 nepatrí, ak sa pracovníkovi na pracovnej ceste bezplatne poskytne celodenná strava. Náklad organizácie na stravu, ktorú poskytne pracovníkovi bezplatne, nesmie prevýšiť sumu stravného podľa odseku 1.

(3) Pri pracovných cestách, ktoré netrvajú celý kalendárny deň, patrí pracovníkovi stravné vo výške

5 Kčs, ak pracovná cesta trvá 6 až 10 hodín,

8 Kčs, ak pracovná cesta trvá viac ako 10 hodín,

14 Kčs, ak pracovná cesta trvá viac ako 14 hodín.

(4) V deň, keď bola nastúpená pracovná cesta, ktorá spadá do dvoch a viacerých kalendárnych dní a v deň, keď bola ukončená, patrí pracovníkovi stravné podľa odseku 3. V dňoch, keď bolo potrebné takú pracovnú cestu nastúpiť pred 6. hodinou alebo ju ukončiť po 20. hodine, patrí pracovníkovi stravné podľa odseku 1.

(5) Pri pracovných cestách, ktoré spadajú do dvoch kalendárnych dní, upustí sa od oddeleného počítania stravného za jednotlivé dni, ak je to pre pracovníka výhodnejšie.

§ 8
Nocľažné

(1) Za každú noc, ktorú strávi pracovník na pracovnej ceste, patrí mu nocľažné vo výške 5 Kčs, pokiaľ nie je ubytovaný bezplatne alebo ak nepoužije lôžkový (lehátkový) vozeň. Vyšší nevyhnutný výdavok za ubytovanie sa pracovníkovi uhradzuje v preukázanej výške podľa účtu ubytovacieho zariadenia.

(2) Pri ubytovaní v závodnom zariadení, pokiaľ sa neposkytuje bezplatne, organizácia vysielajúca pracovníka (pokiaľ nedôjde k inej dohode medzi vysielajúcou organizáciou a prevádzateľom ubytovne) je povinná vybrať poplatok 5 Kčs za jednu noc pri ubytovaní v ubytovniach s elektrickým osvetlením, s ústredným kúrením, s tečúcou vodou, s maximálne 6 lôžkami v miestnosti, v ostatných ubytovniach 3 Kčs za jednu noc. Ak náklad na ubytovanie prevyšuje sumu 5 Kčs, uhrádzajú sa pracovníkovi výdavky za ubytovanie v preukázanej výške alebo sa mu ubytovanie poskytne bezplatne. Náklady na ubytovanie si organizácie vyúčtujú, pokiaľ nedôjde k inej dohode o spôsobe úhrady.

(3) V záujme hospodárneho ubytovania pracovníkov na pracovných cestách treba maximálne využívať závodné zariadenia slúžiace na tento účel.

§ 9
Náhrady nevyhnutných vedľajších výdavkov

Iné výdavky, ktoré pracovník musí nevyhnutne vynaložiť v súvislosti s obstaraním úlohy na pracovnej ceste, uhradzujú sa v preukázanej výške ako vedľajšie výdavky (napr. za prepravu nevyhnutných osobných a služobných batožín, služobných pomôcok a náradí, za telefónne poplatky).

§ 10

Pri pracovnej ceste do miesta, ktoré s obcou pracovníkovho pravidelného pracoviska (bydliska) tak úzko komunikačne súvisí, že pracovníkovi nevznikajú zvýšené výdavky, stravné a nocľažné nepatrí.

§ 11
Náhrady pri vonkajšom konaní

Pri vonkajšom konaní pracovník má nárok na

a) náhrady cestovných výdavkov podľa § 5,

b) náhradu mzdy za čas strávený na ceste podľa § 6,

c) náhrady nevyhnutných vedľajších výdavkov podľa § 9.

ČASŤ III
Náhrady pri preložení a prijatí do práce

§ 12
Náhrady v dňoch cesty

Za dni cesty do obce miesta preloženia (do obce nového pracovného miesta) pri nástupe práce a za dni cesty späť po skončení dočasného preloženia patria ženatým i slobodným pracovníkom náhrady ako pri pracovnej ceste.

§ 13
Podmienky pre priznanie odlučného

(1) Odlučné patrí pracovníkovi, ktorého organizácia dočasne preloží na iné pracovné miesto mimo obce jeho pravidelného pracoviska a obce jeho bydliska na čas nevyhnutnej potreby na dočasnú činnosť (na výpomoc, na zastupovanie po dobu dovolenky, choroby a pod.).

(2) Odlučné sa ďalej poskytne ženatému pracovníkovi, ktorý v dôsledku trvalého preloženia žije odlúčene od rodiny pre nedostatok primeraného bytu v obci nového pracovného miesta.

(3) Pri prijatí ženatého pracovníka môže vedúci organizácie povoliť celkom výnimočne výplatu odlučného, ak pôjde o vysoko odborne a politicky kvalifikovaného pracovníka.

§ 14
Výmera odlučného

(1) Pri dočasnom preložení sa poskytne odlučné, ktoré je v čase prvých 3 mesiacov u ženatého pracovníka 25 Kčs a u slobodného pracovníka 10 Kčs denne. Po 3 mesiacoch, najviac však po dobu 1 roka, sa odlučné poskytne len ženatému pracovníkovi vo výške 14 Kčs denne. Pokiaľ výdavok za ubytovanie v prvých 14 dňoch pobytu v obci miesta dočasného preloženia je viac ako 5

Kčs, uhradzuje sa pracovníkovi rozdiel medzi touto sumou a preukázaným výdavkom za ubytovanie.

(2) Pri trvalom preložení (prípadne pri prijatí do práce) sa odlučné poskytne len ženatým pracovníkom vo výške ustanovenej pre týchto pracovníkov v odseku 1. Odlučné môže sa poskytovať i po uplynutí jedného roka, najdlhšie však do 2 rokov. Po uplynutí jedného roka je odlučné 7 Kčs denne.

(3) Odlučné pracovníkovi nepatrí za dni, v ktorých sa mu poskytne bezplatné stravovanie a ubytovanie; pri bezplatnom poskytnutí len stravy patrí odlučné vo výške 5 Kčs, pri poskytnutí len bezplatného ubytovania sa odlučné kráti o 5 Kčs denne.

§ 15
Odlučné pri pracovných cestách

Pracovníkovi, ktorý poberá odlučné a ktorý bol vyslaný na pracovnú cestu, poskytne sa za každý celý kalendárny deň pracovnej cesty okrem náhrad pri pracovnej ceste len náhrada skutočného výdavku za ubytovanie v obci miesta preloženia (v obci nového pracoviska pri prijatí), po 14 dňoch pobytu najviac 5 Kčs za jednu noc; za cestu, ktorá netrvá celý kalendárny deň, a v dňoch začiatku a skončenia viacdennej pracovnej cesty sa pracovníkovi poskytne namiesto odlučného stravné, ak je to pre neho výhodnejšie.

§ 16
Náhrady pri dennom návrate do bydliska

(1) Pracovníkovi, od ktorého možno žiadať, aby sa denne vracal z obce miesta preloženia (z obce nového pracoviska pri prijatí) do obce svojho bydliska alebo ktorý sa do bydliska skutočne vracia, namiesto odlučného sa poskytne

a) náhrada preukázaných cestovných výdavkov za cesty z bydliska do práce a späť,

b) príplatok na stravu v sume 5 Kčs, ak neprítomnosť v bydlisku trvá aspoň 11 hodín.

(2) Náhrady podľa odseku 1 nesmú presiahnuť príslušnú sumu odlučného.

§ 17
Náhrada sťahovacích výdavkov pri trvalom preložení (prijatí)

(1) Pri presťahovaní v dôsledku trvalého preloženia pracovníkovi sa poskytnú:

a) preukázané cestovné výdavky za cestu jeho rodinných príslušníkov z doterajšieho do nového bydliska tak ako pri pracovnej ceste; príplatok na rýchlik sa uhradzuje len pri vzdialenosti dlhšej ako 100 km,

b) preukázané výdavky za prepravu bytového zariadenia a zvrškov pracovníka a jeho rodinných príslušníkov a za poistenie prepravovaných predmetov.

(2) Organizácia po dohode s príslušným odborovým orgánom môže povoliť i úhradu výdavkov za vymaľovanie bytu a menšie inštalačné a iné remeselnícke práce v novom byte, najviac však do sumy 700 Kčs.

(3) Výdavky uvedené v odseku 1 organizácia uhradzuje aj pracovníkovi, ktorý sa musel presťahovať v dôsledku presídlenia organizácie alebo jej organizačnej zložky.

(4) Pri presťahovaní v dôsledku prijatia pracovníka do práce organizácia môže po dohode s príslušným odborovým orgánom povoliť v odôvodnených prípadoch príspevok na úhradu sťahovacích výdavkov podľa odseku 1.

ČASŤ IV
Náhrady pri prácach vyplývajúcich z osobitnej povahy povolania

§ 18
Náhrady pri prácach na staveniskách

(1) Pracovníkom stavebnej výroby, ktorí sú prijatí alebo pridelení na stavenisko, ktoré je vzdialené viac ako 10 km od ich bydliska, poskytuje sa

a) náhrada preukázaného cestovného alebo paušálna náhrada výdavkov za prepravu z bydliska na stavenisko a späť, pokiaľ sa denne vracajú do bydliska; ak cesta z bydliska na stavenisko a späť trvá viac ako 3 hodiny denne, poskytne sa pracovníkovi paušálna náhrada zvýšených výdavkov za prepravu a stravovanie v sume 8 Kčs denne;

b) odlučné, pokiaľ sú ubytovaní na stavenisku a do bydliska sa denne nevracajú. Odlučné je na prednostne zabezpečovaných stavbách 17 Kčs denne. Na ostatných stavbách je odlučné 12 Kčs denne u ženatých a 8 Kčs denne u slobodných pracovníkov. Pracovníkom ubytovaným na stavenisku patrí okrem odlučného nocľažné podľa § 8;

c) náhrada sťahovacích výdavkov podľa § 17.

(2) Ministerstvo stavebníctva a ostatné ústredné orgány, ktoré riadia stavebnú výrobu, môžu po dohode s Ministerstvom financií a príslušným odborovým sväzom ustanoviť, ktorým pracovníkom stavebnej výroby a za akých podmienok sa poskytujú náhrady podľa odseku 1 alebo podľa časti II tejto vyhlášky.

(3) Pracovníkom investora a pracovníkom projektových organizácií, ktorí sú pridelení na stavbu, patria náhrady podľa odseku 1 písm. b).

§ 19
Náhrady pri ostatných prácach, ktoré vyplývajú z osobitnej povahy povolania

Pracovníkom vykonávajúcim práce, z povahy ktorých vyplýva, že sa ich pracovisko mení (napríklad poľnohospodárskym a lesným robotníkom, cestovným pracovníkom ČSD a iným pracovníkom dopravy, lodníkom, kominárom, cezpoľným doručovateľom a pod.), patria osobitné paušalizované náhrady vo výške ustanovenej príslušným ústredným úradom alebo orgánom po dohode s Ministerstvom financií a s príslušným odborovým sväzom. Tieto náhrady nesmú byť vyššie ako náhrady ustanovené touto vyhláškou.

ČASŤ V
Spoločné ustanovenia

§ 20
Náhrady po dobu dovolenky, choroby a iných prekážok v práci

(1) Ak dovolenku na zotavenie nastúpi pracovník v čase pracovnej cesty alebo v čase, keď poberá odlučné, patrí mu i po dobu dovolenky príslušná náhrada výdavkov za ubytovanie, ak bolo potrebné toto ubytovanie i po dobu dovolenky podržať.

(2) Náhrady podľa tejto vyhlášky sa poskytujú i po dobu choroby, pokiaľ pracovník nie je prijatý do ústavného ošetrovania.

(3) Pracovníkom, ktorým sa poskytuje odlučné a ktorí sú z pracovných dôvodov vyslaní do obce svojho pravidelného pracoviska alebo do obce svojho bydliska, poskytnú sa za celé dni pobytu v obci pravidelného pracoviska (bydliska) náhrady podľa odseku 1. Za dni cesty podržia si pracovníci príslušné odlučné.

(4) Ustanovenie odseku 3 sa použije obdobne pri pracovných cestách, ak je pracovník z miesta prechodného pracoviska povolaný na pracovný výkon do obce svojho pravidelného pracoviska alebo do obce svojho bydliska.

(5) Ak pracovník vyslaný na prechodné pracovisko vykonáva verejné funkcie, občianske povinnosti a iné úkony vo všeobecnom záujme (mimo obce trvalého bydliska), patria mu náhrady ako pri plnení pracovných úloh. V ostatných prípadoch, keď pracovník nepracoval z akýchkoľvek osobných dôvodov alebo prácu zameškal, náhrady mu nepatria. Ak bezdôvodné zameškanie práce nadväzuje bezprostredne na deň pracovného voľna alebo mu predchádza, nepatria pracovníkovi náhrady ani za deň pracovného voľna.

§ 21
Náhrada cestovného za cesty na návštevu rodiny

(1) Ženatým pracovníkom vyslaným na pracovné cesty a pracovníkom, ktorí poberajú odlučné, poskytne sa v každých 4 týždňoch ich odlúčenia od rodiny náhrada preukázaného cestovného za 2. vozňovú triedu verejného hromadného dopravného prostriedku za cestu na návštevu rodiny a späť; pri vzdialenosti nad 100 km sa uhradzuje i príplatok na rýchlik.

(2) Slobodným pracovníkom sa poskytne náhrada cestovného v rozsahu uvedenom v odseku 1 raz za 6 mesiacov.

(3) Popri náhrade uvedenej v predchádzajúcich odsekoch sa poskytne náhrada preukázaného cestovného za cestu na návštevu rodiny vyvolanú zvlášť závažnými dôvodmi (napr. ťažkým ochorením rodinného príslušníka); tieto dôvody treba preukázať.

(4) Ak pracovníkovi bránia pracovné alebo osobné dôvody (napr. choroba), aby sám vykonal cestu na návštevu rodiny, a ak ho preto navštívi jeho rodinný príslušník, poskytne sa pracovníkovi náhrada preukázaného cestovného za cestu rodinného príslušníka za podmienok uvedených v odseku 1 a 2.

(5) Pri návšteve rodiny sa stravné alebo odlučné poskytne za dni odchodu a návratu, pokiaľ pracovník odpracuje pracovnú smenu pripadajúcu na tieto dni. Za celé dni návštevy u rodiny sa poskytne pracovníkovi príslušná náhrada za ubytovanie.

(6) Organizácia po dohode s príslušným odborovým orgánom môže náhrady podľa odseku 5 priznať pracovníkom, ktorí sa vracajú po skončení pracovného týždňa do obce svojho bydliska. Tieto náhrady nesmú byť vrátane náhrad cestovných výdavkov vyššie ako náhrady, ktoré by pracovníkovi boli vyplatené, keby sa nevracal.

§ 22

Na zmenu v osobnom stave pracovníka rozhodujúcej pre náležitosti podľa tejto vyhlášky sa prihliadne odo dňa, keď táto zmena nastala.

§ 23
Pracovníci postavení na roveň ženatým pracovníkom

Ženatým pracovníkom (vydatým pracovníčkam) sú postavení na roveň pracovníci (pracovníčky), ktorí žijú v spoločnej domácnosti s rodinnými príslušníkmi, ktorým poskytujú zaopatrenie.

§ 24
Rodinní príslušníci

Rodinnými príslušníkmi pracovníka sa pre účely tejto vyhlášky rozumejú manželka (manžel), druh (družka), vlastné alebo nevlastné deti, vlastní i nevlastní rodičia, osvojenci a osvojitelia.

§ 25
Preddavky na náhrady a uplatnenie náhrad

(1) Na náhrady cestovných, sťahovacích a iných výdavkov organizácia na žiadosť pracovníka poskytne primeraný preddavok. Tento preddavok sa musí vyúčtovať v lehotách ustanovených osobitnými predpismi.*)

(2) Vo vyúčtovaní musia byť uvedené, a ak je potrebné, aj doložené všetky okolnosti rozhodujúce pre správne posúdenie uplatňovanej náhrady. Pracovník, ktorý vyúčtovanie predkladá, zodpovedá za úplnosť a správnosť údajov vo vyúčtovaní.

ČASŤ VI
Prechodné a záverečné ustanovenia

§ 26

Náhrady výdavkov za dobu pred 1. júlom 1964 sa spravujú doterajšími predpismi. Na skutočnosti rozhodujúce podľa tejto vyhlášky pre ďalšie poskytovanie náhrady alebo pre jej výšku sa prihliada, aj keď nastali pred 1. júlom 1964.

§ 27

Príslušný ústredný orgán môže po dohode s Ministerstvom financií a s príslušným odborovým sväzom

a) paušalizovať náhrady ustanovené touto vyhláškou, ak sú pre to hospodárske dôvody alebo ak sa tým dosiahne podstatné zjednodušenie administratívy. V odôvodnených prípadoch, v ktorých je potrebné pravidelne vo väčšom rozsahu používať na cesty služobný motocykel alebo vlastný cestovný (motorový) bicykel alebo konať cesty pešo (napr. vo výkupe, v poľnohospodárskej a lesnej výrobe, v stavebnej výrobe a pod.), môže tiež ustanoviť mesačnú paušálnu náhradu; základom pre určenie jej výšky je náhrada úmerná výdavkom, najviac však 0,10 Kčs za 1 km,

b) robiť v jednotlivých prípadoch vhodné opatrenia na odstránenie tvrdostí, ku ktorým by došlo pri vykonávaní tejto vyhlášky.

§ 28

Zrušuje sa

1. vyhláška č. 480/1950 Ú. l. (č. 476/1950 Ú. v.), ktorou sa vydávajú podrobné predpisy na vykonanie zákona č. 234/1949 Zb. o náhradách cestovných, sťahovacích a iných výdavkov,
2. vyhláška č. 486/1950 Ú. l. (č. 466/1950 Ú. v.), ktorou sa vydávajú podrobné predpisy na vykonanie zákona č. 234/1949 Zb. o náhradách cestovných, sťahovacích a iných výdavkov,
3. vyhláška č. 509/1950 Ú. l. (č. 587/1950 Ú. v.) o náhradách výdavkov pri pracovných cestách a vonkajšom konaní osobám, ktoré nie sú zamestnancami,
4. vyhláška č. 72/1952 Ú. l. (č. 101/1952 Ú. v.), ktorou sa menia a doplňujú vyhlášky č. 480/50 a 486/50 Ú. l. (č. 476/1950 Ú. v. a č. 466/50 Ú. v.),
5. vyhláška č. 173/1954 Ú. l. (č. 198/1954 Ú. v.) o náhradách cestovných, sťahovacích a iných výdavkov zamestnancom vysielaným v tuzemsku na montážne, inštalačné, opravné, udržiavacie a niektoré iné práce [v znení vyhl. č. 214/1957 Ú. l. (Ú. v.)],

6. vyhláška č. 836/1941 Ú. l. (č. 300/1948 Ú. v.) o cestovnom, odlučnom, ubytovnom a návštevnom robotníctva na verejných stavbách v znení vyhlášky č. 368/1947 Ú. l. (č. 349/1949 Ú. v.) a vyhl. č. 2059/1948 Ú. l. (č. 488/1949 Ú. v.),
7. vyhláška č. 608/1945 Ú. l. v znení vyhlášky č. 790/1947 Ú. l. (č. 543/1947 Ú. v. v znení vyhlášky č. 1217/1948 Ú. v.) o úprave platových a pracovných podmienok obchodných (administratívnych) a technických zamestnancov v stavebníctve vrátane dozorcov a majstrov.

Súčasne sa zrušujú všetky úpravy a pokyny vydané na vykonanie týchto vyhlášok. V platnosti však zostávajú predpisy o paušalizácii náhrad, pokiaľ nevychádzajú z vyšších sadzieb, než pripúšťa táto vyhláška (§ 19).

§ 29

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. júlom 1964.

Minister: Dvořák v. r.

*) Časť III vyhlášky č. 74/1961 Zb. o prenájme a používaní cestných vozidiel pre motorovú dopravu.

*) Vyhláška č. 187/1960 Zb. o vykonávaní pokladničných operácií.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.